భార్య ఆఖరి కోరిక తీర్చడం తన ధర్మంగా భావించిన అతడు ఏం చేశాడు?

అబద్ధం

పురాణపండ రంగనాథ్ కథ

"మామిడిపళ్లు ఎలా ఉన్నాయే?" ఐదేళ్ల గడుగ్గాయి జ్యోతి బుగ్గలు పుణికి, నున్నటి భుజాలు కుదిపి, పొట్టమీద కితకితలు పెట్టి అడిగింది ఆమె.

"బలే తియ్యంగా ఉన్నాయ్" జ్యోతి తీపి(మాట)ని నాలుక మీద అభినయిస్తూ, అంది చక్రాల కళ్లు పెద్దవి చేసి.

"నిజంగా?" ఆమె ప్రశ్నించింది.

"నీ పేరు అబద్ధం. నేను చెప్పింది నిజం" అంది జ్యోతి ఆమెను వెక్కిరిస్తూ. ఆమెకు ఈసారి కోపం వచ్చింది. ఆ పిల్లని ఈసారి కోపంగా బుగ్గపై గిచ్చి "అవున్లే, పిల్లలు పోతోంటే నేను బతకాలని మా అయ్య నాకు అబద్ధం అని పేరెట్టాడంట. పేరు మార్చాలని మా అమ్మ అనుకొన్నప్పుడల్లా నాకు జొరం వచ్చేదట. అందుకని నేను 'అబద్ధం'గానే నిజవైపోయాను" అందామె. అంతలోనే జ్యోతి తల్లి కమలం అక్కడకు వచ్చింది. వాళ్ల మాటలు విని అబద్ధం ప్రక్కకు చేరి నడ్డి మీద చేయివేసి సముదాయిస్తూ, "ఊర్కో చెల్లెమ్మా, దానికేం తెలియదు" అని జ్యోతివైపు మందలింపుగా చూసింది. జ్యోతి మామిడిపండు చీకుతూ అక్కడనుంచి పారిపోయింది.

"అయ్యో, చిన్నపిల్లని కోప్పడ్డావే?" అని చిన్నబుచ్చుకొంది అబద్ధం. ఆమె అంతలోనే ఉక్రోష పడుతుంది. మరుక్షణంలో మామూలు మనిషి అయిపోయింది.

పెళ్లై అయిదేళ్లు గడిచిపోయినా పిల్లలు పుట్టకపోవడం, యిరుగు పొరుగువారు, ఎదురుగా కొందరు, చాటు మాటుగా మరికొందరు తనని 'గొడ్రాలు' అని చెవులు

కొరుక్కోవడం ఆమెని కృంగదీశాయి. ఏదైనా వెలితిని మగవాడు, మరోవిధంగా పూరించు కొందుకు ప్రయత్నిస్తాడు. పైగా ఏవేవో వ్యాపకాలు పెట్టుకొని అతడు కాలం గడిపేసి లోటును మరిచిపోతుంటాడు. ఆడది అలా కాదు. ఆమె యిరుగు పొరుగుతో తన ప్రతిపత్తిని బేరీజు వేసుకొంటుంది. నగలు, చీరలు యింటి

సంబంధాల తో బాటు యిరుగింటి ఆమెను, పొరిగింటి ఆమెను భర్తలెంత లాలిస్తున్నారు తో సహా అన్నింటినీ తన సాంసారిక జీవితపు హెచ్చుతగ్గులతో, లోటుపాట్లుతో బేరీజు వేసుకొంటుంది. పిల్లల సంగతి వేరే చెప్పేదేముంది. అబద్ధం మొగుడు వ్యవసాయ కూలీ. పైగా ఆమె కట్నం ద్వారా ఎకరం పొలం తెచ్చింది. అంచేత అతను రైతు కూడా. సొంత వ్యవసాయం చేసుకొంటూ గేదెల్ని మేపుతాడు. తీరిక ఉన్నప్పుడు పెద్ద కామందుల పొలంలో కూలీకి వెళ్తుంటాడు. పిల్లలు లేని లోటు అతడికి పెద్ద బరువుగా లేకపోయినా, ఆ వెలితి అబద్ధాన్ని మాత్రం వేధిస్తూనే ఉంది.

పిల్లల ప్రసక్తి వచ్చినప్పుడల్లా అతను "ఏంటే, మనకేం వయసైపోయిందని. అంత ఇదై పోతావ్. ఎనకా ముందూ పుడతారు. మా మేనత్తకి పెళ్లైన పన్నెండేళ్లకి పిల్లాడు పుట్టాడంట. అయినా నీకంత యావగా ఉంటే మన వీధి చివరి కమలం కూతుర్ని చేరదియ్యి. పాపం ఆ కమలం మొగుడు ఆ కూతురు పుట్టగానే పోనాడు. అది అన్నగారింట్లో బతుకు యెల్లమారుస్తోంది. అలాంటి వాళ్ల పిల్లల్ని సాకితే కడుపండుతుందంట. అని అబద్ధానికి (భర్త) ఉపాయం చెప్పాడు. అప్పటినుండి అబద్ధం జ్యోతిని చేరదీయసాగింది. ఇంకా పై వీధి పిల్లల్ని, యిరుగు పొరుగు పిల్లల్ని మచ్చిక చేసుకోవాలనుకొంది. కాని వాళ్లలో కొందరు ఆమెకి నచ్చలేదు. కను ముక్కుతీరు బాగున్న కొందరి పిల్లలకి మాటతీరు బాగుండలేదు. చలాకీతనం లేదు. మాటకారులై, గడుగ్గాయిలైన మరి కొందరి పిల్లలు కను ముక్కుతీరు బాగుండక ఆమెకి నచ్చలేదు. ఆ రెండూ ఉన్న పిల్ల జ్యోతి. అందుకే జ్యోతిని బాగా దగ్గర చేసుకోవాలని అబద్ధం ప్రయత్నిస్తోంది. కమలం కూడా ఆ పిల్లకి రిబ్బన్లు, గాజులు వంటి ఖర్చులకి అన్నగారిపై ఆధారపడక్కరలేదని అబద్ధం దగ్గర జ్యోతికి చనువు ఏర్పరచింది. అందుకని అబద్ధం ఏ పండుగ వచ్చినా, పబ్బం వచ్చినా జ్యోతికి సకల సంబరాలు చూస్తోంది. ఏ కాలంలో వచ్చే ఆ పళ్లు కొని జ్యోతికి పెట్టి లాలిస్తూంటుంది. అది వేసవి కాలం. బంగినపల్లి మామిడి పళ్లు బాగా వస్తున్న కాలం. ఇంక సీజన్ అయిపోతుంది. అందుకని ఆ పళ్లు కొని జ్యోతికి తినిపిస్తోంది. ఆ పిల్ల పళ్లు తీయగా తిని 'నీ పేరు అబద్ధం' అని ఓ చేదు మాట అనేసి పారిపోయింది.

*　　*　　*

ఆషాఢమాసం వచ్చింది. గొడు గేదె ఎదకు వచ్చిందని అబద్ధం మొగుడు దానిని తీసుకుని వెళ్లిపోయాడు. అంతక్రితం రోజు రాత్రి జ్యోతి చేతులకి అబద్ధం బంతి ఆకు వేసి గోరింటాకు పెట్టింది. పొద్దుటే వచ్చి మాపించమంది. మాపిస్తే వేరుశనగ ఉండలు పెడతానంది. జ్యోతి లాయిలం ఆశతో వచ్చింది. అప్పటికే అబద్ధం భర్త గేదెను తోలుకొని వెళ్లి పోయాడు.

"రావే, బాగా పండిందా?" అబద్ధం జ్యోతిని వొళ్లో కూర్చోబెట్టుకుని అడిగింది. గడుగ్గాయి జ్యోతి రెండు అరచేతులు

గట్టిగా మూసేసుకుది 'పప్పుండలు పెడితే నే చూపిస్తా' అని మారాం చేసింది. 'చూపించాక పెడతా' అని అబద్ధం పట్టుదలగా అంది.

"పెట్టకపోతే పో, నే పోతా" అని జ్యోతి తటాల్లున ఆమె ఒడిలోంచె లేచి పరుగు పెట్టబోయింది.

అది వెళ్లిపోవడం అబద్ధానికి యిష్టం లేదు. ఆవాళ తన ఆశ తీరాలి. ఆశ తీరాలంటే జ్యోతి అరచేతుల్లో గోరింటాకు బాగా పండి ఉండాలి.

"సరేలే, పెడతా, కూర్చో" అని అబద్ధం లోపలకు వెళ్లి నాలుగు వేరు శనగ పప్పుండలు తెచ్చింది.

"వూ, చెయ్యిపట్టు." అని ఒక ఉండ జ్యోతి ముందు చూపిస్తూ అంది.

"అబ్బ, ఆశ, నేను గుప్పెట విప్పేస్తే అరచేయి చూసేస్తావ్, నువ్వే నోట్లో పెట్టు" అంది జ్యోతి గడుసుగా. విధిలేక అబద్ధం దాని నోట్లో ఒక ఉండ వుంచింది. ఆబగా ఆ ఉండ తినేసింది జ్యోతి. "ఇప్పుడు చూపించు" అడిగింది అబద్ధం.

"ఇంకో ఉండ పెట్టు" జ్యోతి అడిగింది మరీ గడుసుగా కళ్లు తిప్పుతూ అబద్ధం రెండవ ఉండ పెట్టింది. మారాం చేసి జ్యోతి మూడవ ఉండ కూడా తినేసింది. కాని గోరింట పండిన అరచేతుల్ని చూపించ లేదు. తన ఆత్రాన్ని, ప్రేమని జ్యోతి భలే ఉపయోగించుకొంటోందని ఉక్రోషపడింది అబద్ధం. అయినా తప్పదు. ప్రతిరోజువలె యివాళ ఉక్రోష పడరాదు. తొందరపడరాదు. తన ఆశయం యివాళ తీరాలి. అదే సరయిన సమయం. మొగుడు యింటిలో లేడు. ఎవరి పనుల్లో వారున్నారు. గుట్టుచప్పుడు కాకుండా తన పని చేసేసుకోవాలి. అయినా జ్యోతి అరచేతులు విప్పి చూపించడం లేదు. అబద్ధంలో సహనం నశించిపోతోంది.

"ఇంక చూపిస్తావా, చూపించవా?" ఈసారి కొంచెం మందలింపుగా అంది.

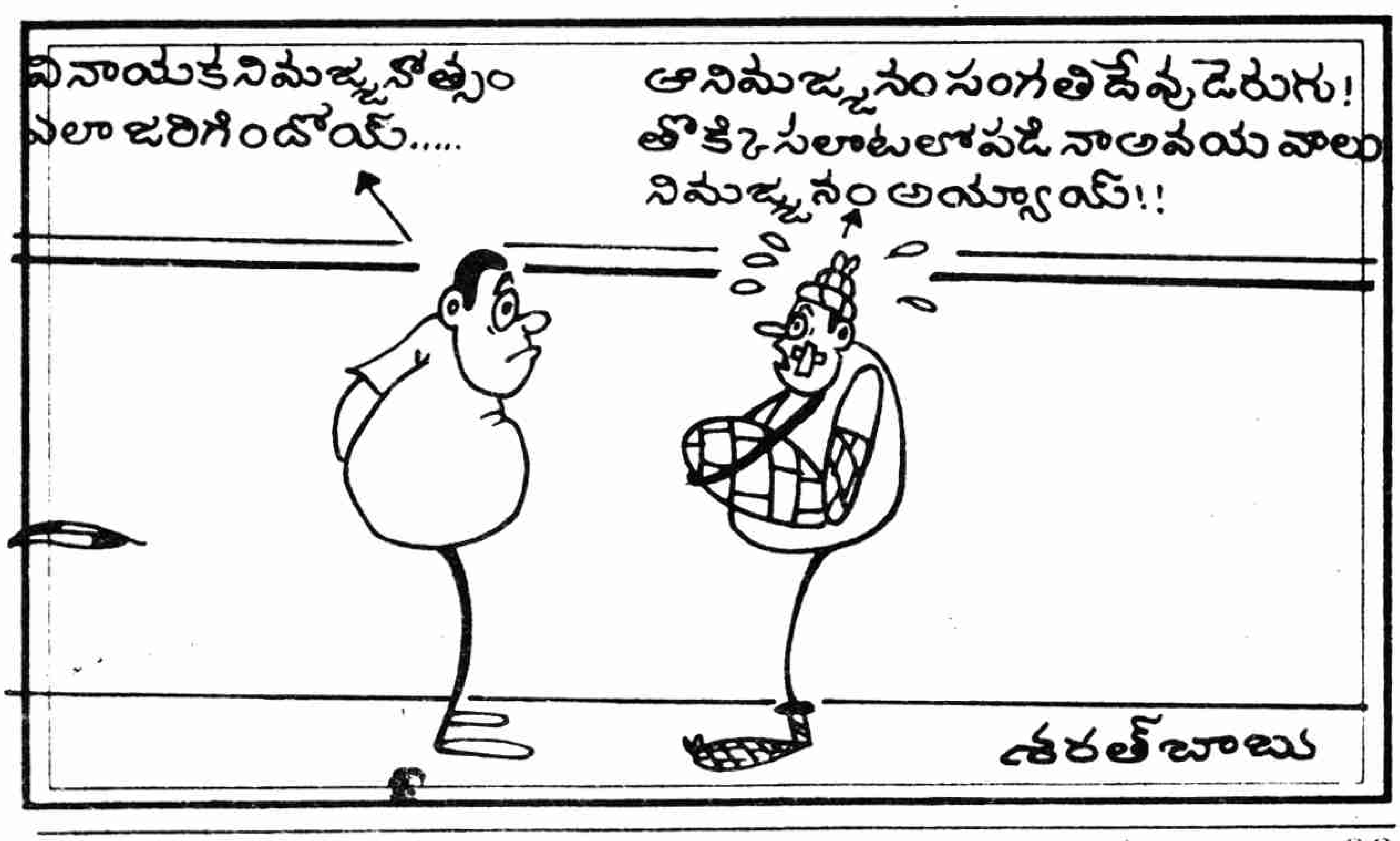

జ్యోతి వెక్కిరించి నోరు ఆడించి 'ఏదీటి చూపించేది. ఇదిగో ఏం పండలేదు. నువ్వు గొ(డాలిపంటగా నువ్వు ముట్టుకున్న గోరింటాకు పండదంట'' అనేసి తుర్రున పారిపోయింది. జ్యోతిని పట్టుకోవాలని అనుకున్న అబద్ధం కుడిచేతిలోంచి [illegible] జారి మురికి గుంటలో పడిపోయింది.

[illegible] అంది. [illegible] పిల్ల ముద్దు [illegible]. పెద్దొళ్ల పిల్లముద్దులు'' అని అబద్ధం [illegible] అనుకుంది. చీకట్లోకి పారిపోయిన జ్యోతిని చూడాలని ఆమె గుమ్మంలోకి వచ్చి చూసింది. జ్యోతి అప్పటికే వీధి చివరకు వెళ్లిపోయింది. వెనక్కి తిరిగి, గుమ్మంలో అబద్ధం ఉండని పసిగట్టి, 'వ్వెవ్వె' అని వెక్కిరించి తుర్రుమంది.

అబద్ధం కళ్ల వెంట అ(ప్రయత్నంగానే నీటి చుక్కలు రాలాయి. గొంతు ఒణికింది. తనను తాను సంభాళించుకొని వెనుదిరిగే లోగా అక్కడకు ఆమె దగ్గరకు 'పూలరథం' వచ్చింది.

''పూలరథం'' అనేది పేరు [illegible]. అది మొగుణ్ణి వదిలేసింది. గ్రామంలోని పెద్ద రామయ్య ఇంట్లో పనిచేసుకొని బ్రతుకుతోంది. [illegible] దానికి [illegible] పేరు కాని పెద్ద పేరుంది. అది తిరుగుబోతు. దానికి మనసైనవాడు ఎలాంటి వాడైనా, [illegible] నేర్పు గలది. కాని. అందుకే దానికి అందరూ పూలరథం అంటారు. తమ మగాళ్లని దాని కంట పడనీయరాదని తంటాలు పడతారు. అది అబద్ధంతో అప్పుడప్పుడు మాట్లాడుతుంటుంది.

దానితో మాట్లాడితే కొంత బాధ బరువు తగ్గుతాయని అబద్ధం దాన్ని లోపలికి పిలిచింది. రెండు [illegible] ఉండలు తీసిచ్చింది.

''ఎక్కణ్ణుంచి వస్తున్నావే?'' అడిగింది పూలరథాన్ని దాని ఒళ్లంతా చూస్తూ.

పూలరథం ఒళ్లు [illegible] నవ్వింది. కాని మాడదానికి [illegible] ఉంటుంది. అది నవ్వుతుంటే [illegible] తిరిగే [illegible]లు. [illegible], గుండె బరువులు, [illegible] లికలు ఎవరైనా సరే కట్టిపడేస్తాయి. అవాళ్లే దాని పొంకాల్ని తేరిపార చూస్తే [illegible] సంగతి వేరే చెప్పాలా?

''నలుగురి దగ్గర పడుకొని వస్తున్నాను'' పూలరథం [illegible] మాటల్ని అందంగా చెప్తుంటుంది.

''నలుగురా, నమ్మాలా'', అబద్ధం ప్రశ్నించింది.

''నేనేం [illegible] కాను. [illegible] ఉండాలి. [illegible] పోవాలి. నా [illegible]. నా [illegible] అలాంటిది''. పూలరథం [illegible] చెప్తూ [illegible] చేస్తూ అంది.

''సర్లే నిజెప్పుడూ ఆ గోలే. ఇంతకీ నిజం చెప్పు. ఎక్కణ్ణుంచి వస్తున్నావ్?'' అబద్ధం అడిగింది.

''నిజం చెప్తే నువ్వు నమ్మవు. నేను అబద్ధం చెప్తాను నమ్ము. మా ఇంట్లో

పెరడుంది కద. గుమ్మడి గింజలు వేశా. అవి మొలకెత్తలేదు. అందుకని మంచి విత్తనాల కోసం వెళ్లాను'' అంది పూలరథం.

''అయ్యో మా యింట్లో నేను వేశాను. నేల బాగుండలేదో విత్తనాలు బాలేవో, మొలకెత్తలేదు'' అంది అబద్ధం.

''నేల మంచిదే అక్కా, విత్తనాలు మంచివై యుండవు''

''నువ్వు మంచి విత్తనాలు ఎక్కడ తెచ్చావ్?'' అబద్ధం అడిగింది.

''వడ్డాబత్తుల వెంకటస్వామి దగ్గర తెచ్చా ను. అతడి దగ్గర మంచి బొప్పాయి విత్తనాలు, గుమ్మడి విత్తనాలు ఉన్నాయి. నీకు కావాలంటే తెచ్చి యిస్తాను'' పూలరథ ం అంది.

''కావాలి. కాని పూలరథం. నేను దొడ్డిలో బోలెడు పేడ ఎరువు వేశాను'' అంది అబద్ధం.

''అక్కా నేల మంచిది కాకపోతే ఎరువు పనిచేయదట. కాని మా దొడ్డిలో మట్టి చాలా మంచిదని అంటారు. మంచి విత్తనాలు వేస్తే సరి'' అంది పూలరథం. తర్వాత ఆ మాటా ఈ మాటా చెప్పి ఆమె వెళ్లిపోయింది.

* * *

పూలరథం ఉన్నంతసేపూ కలకలలాడు తూ ఉంటుంది. గలగలలాడుతూ మాట్లా డుతుంది. ఆమె వెళ్లిపోగానే అబద్ధానికి మనసంతా శూన్యం ఆవరించినట్లనిపించింది . పైగా విత్తనాలు, నేల ఎరువులు గురించి పూలరథం చెప్పిన మాటలే ఆమెకు గుర్తుకు వస్తున్నాయి.

మంచి నేలలో మంచి విత్తనాలు వేస్తే మంచి పంట వస్తుంది. మరి తన క్షేత్రం మంచిది కాదా? తన భర్త విత్తనాలు మంచివికావా? ఎందుకని సంతానం కలగడ ం లేదు. రకరకాల ఆలోచనలతో ఉన్న అబద్ధం భర్త గేదెను తోలుకొని వచ్చి పాకలో కట్టేసి, కాళ్లూ చేతులూ కడుక్కుని

బాగులేదు!

రాజాని కోపంగా అడిగింది శ్వేత

''బావా. నువ్వు రాత్రి నా గదిలో వేసిన పని బాగులేదు''

''నేను రాత్రి ఏం వెయ్యలేదే, సుజాతా''

ఆ, అదే బాగులేనిది''

''?!!

— రాంవాస (గుంటూరు)

రావడం పసిగట్టింది.

"ఇంత ఆలస్యం అయిందేం?" అడిగింది అబద్ధం భర్తకు అన్నం వడ్డించి. వాడు పశువు మేత మేసినట్లు అన్నం బొక్కుతూ "విత్తనాలు పోతు పనికి రాటం లేదట. పశువుల ఆస్పత్రికి తోలుకుపోయి యింజక్షను చేపించా" అన్నాడు. భర్త మాటలు అబద్ధంలో ఆలోచనని లేపాయి. తను గూడా మరే మగాడి చేతనయినా....

అబద్ధం మరి మాట్లాడలేదు.

* * *

ఊరి పెద రెడ్డిగారి అమ్మాయికి సారె తీసుకొని యిచ్చి రమ్మని అబద్ధం భర్తని గోదావరి అవతల అంకంపాలెం పంపించారు. నాలుగు రోజులదాకా అతడు రాడు. ఆ సంగతి పసిగట్టి పూలరథం వడ్డాబత్తు వెంకటస్వామికి ఉప్పు అందించింది.

ఆ రోజు సాయంత్రం వెంకటస్వామి గుమ్మడి విత్తనాలు పట్టుకొని అబద్ధం యింటికి వచ్చాడు.

"మరదలా! మంచి గుమ్మడి విత్తనాలు కావాలన్నావుట" అన్నాడు. అబద్ధం ముందుగా కొంచెం సిగ్గుపడింది.

"మా తమ్ముడు ఫ్యాక్టరీలో, అయినా ఫర్వాలేదులే. ఖరీదో విత్తనాలు. సరిగా రెండు నెల్లలో ఏ యింట్లో గుమ్మడి కాయలు కాస్తాయి" అని వెంకటస్వామి విత్తనాలు అబద్ధం చేతిలో పోసే నెపంతో ఆమె అరచేతిని చూపుడువేలితో గోకాడు. వెంకటస్వామి మంచి రసికుడని పూలరథం ద్వారా ఒకటి, రెండుసార్లు వింది అబద్ధం. అయినా అతను రెచ్చిపోవడాన్ని అనుమతించలేదు.

"ఈ గుమ్మడి విత్తనాలు చాలా మంచివి . ఇవి పడినచోట పిల్లలుపుట్టారు" అన్నాడు వెంకటస్వామి ఆమెను వూరిస్తూ.

"నీ నోటి మాట చలువ అలా అయితే నీకు బోలేడు మిఠాయిలు" అంది అబద్ధం గుమ్మడి విత్తనాల్ని పరిశీలించి చూస్తూ.

"అవి చాలా మంచి విత్తనాలు. పాతకల్లా వున్నాయి. మంచి కాయలు కాస్తాయి" అన్నాడు వెంకటస్వామి. కొంచెం చొరవచేసి అబద్ధం భుజాలపై చేయివేసి. అబద్ధం అసహనంగా తిప్పికొట్టింది.

మొదటి రోజే ఆమెను బెదరకొట్టేయరాదని, నెమ్మదిగా ఆమెను లైన్‌లోకి దించాలని అనుకొని వెంకటస్వామి, "మరదలా! మనూళ్లో నేలలు మంచివే. కాని విత్తనాలు సరైనవి ఉండాలి. నేనిచ్చిన గుమ్మడి విత్తనాలు చాలా మంచివి. నువ్వే చూస్తావుగా", అనేసి వెళ్లిపోయాడు.

* * *

వారం రోజులు గడిచిపోయాయి. ఒకటి రెండుసార్లు వెంకటస్వామి ఏదో ఒక వంక పెట్టుకుని అబద్ధాన్ని పలకరించి వెళ్లాడు. రెండుసార్లు ఆమె భర్త యింటిదగ్గరే ఉన్నాడు. బండి మరమ్మతులు గురించి నాగళ్ల పలుగులు గురించి, కొడవళ్ల పదును గురించి మాట్లాడే నెపంతో వెంకటస్వామి వచ్చాడు.

మాటలు వీరాస్వామితో చూపులు అబద్ధం వెంట.

నోటి మాటలు అతనితో.

కంటి కదలికలు ఆమె వెంట.

పాపం కద?" అబద్ధం భయంగా, తిరస్కారంగా అంది వెంకటస్వామితో. ఆ రోజు సాయంత్రం వెంకటస్వామి వచ్చేసరికి అబద్ధం భర్త యింటిలో లేడు. పొలం వెళ్లాడు. రాత్రి పది దాటే వరకు యింటికి వచ్చే అవకాశం లేదు. అందుకే చొరవచేసి అబద్ధాన్ని దగ్గరగా తీసుకొన్నాడు. ఆమె సగం యిష్టం, సగం అయిష్టంతో పెనగులాడుతోంది.

"పిల్లల్లేని ఆడదాని బ్రతుకు ఒక శాపం. నువ్వు పాపం అంటున్నావ్. సరే నీకు తెలీకుండా ఆ కమలంతో మీ ఆయన తిరుగుతున్నాడు. అది పాపం కదే. అందుకే నిన్ను జ్యోతిని చేరదీయమన్నాడు" అని వెంకటస్వామి ఆమె చెవిలో వూదాడు. మెలికలు తిరిగిన అబద్ధం వెంకటస్వామిని బలంగా హత్తుకొంది.

"బొప్పాయిలు కావాల్న చూపించవా?" వెంకటస్వామి ఆమె నడ్డిపై సుతారంగా నిమిరి కితకితలు పెడుతూ అన్నాడు.

"ఎక్కడున్నాయి?" అంది అబద్ధం అమాయకంగా.

"ఇవిగో", అని వెంకటస్వామి ఆమెను ఆ గదిలో గోడవారగా నిలబెట్టి రవిక ముడివిప్పి ముదిరిన బొప్పాయి కాయలవలె నిండుగా, కండగా వున్న ఆమె పాలిండ్లను బలంగా నొక్కాడు. అబద్ధం సన్నగా మూలిగింది.

"ఇంక చాల్లే, మరోసారి", అంది ఆమె అతని పట్టు విడిపించుకొని రవిక లోపలకు వక్షోజాలను యిముడ్చుకొని సుతారంగా ముడివేసుకొంటూ.

* * *

కుండపోతగా వర్షం పడుతోంది. మిద్ది గదిలో పట్టె మంచంమీద అబద్ధం, వెంకటస్వామి పడుకుని ఉన్నారు. వానశబ్దం, మెరుపు కాంతి కలిసి బలసిన ఆమె ఒంటిమీద వింత లయని, కదలికని సృష్టిస్తున్నట్లున్నాయి. చలిగాలి రివ్వున వచ్చి

సవాల్

స్వీడన్‌కి చెందిన క్రిస్టఫర్ పెల్హ్యాం అనే అతను ఒక తాళంకప్ప తయారుచేశాడు. తాళంచెవి సహాయం లేకుండా దీన్ని తెరిచినవారికి 900 డాలర్లు బహుమతిగా ఇస్తానని సవాలు చేశాడు. ఆ... ఇదేం గొప్ప? అనకండి. 1750లో అతను చేసిన ఈ సవాలుని ఇంతవరకు ఎవరూ ఎదుర్కోలేకపోయారు. ఇప్పటికీ అతని వంశస్థులు ఆ తాళాన్నే ఉపయోగిస్తారు.

— అచ్యుతుని రాజ్యశ్రీ

వారి శరీరాల మధ్య ప్రవహించే సరికి యిద్దరు ఒకేసారి ఒకరినొకరు బలంగా వత్తుకుపోయారు. అంతకుముందు యిద్దరి లో యే ఒక్కరూ, కలిసికాని, విడివిడిగా కాని అలాంటి వెచ్చటి స్పర్శానుభూతిని చవిచూడలేదు. అబద్ధం మొగుడు పొరుగూరు వెళ్లాడు. ఆవాళ రాత్రికి వస్తానన్నాడు. వర్షం మధ్యాహ్నమే ప్రారంభం అయింది. కనక ఆ వూరునుండి వచ్చీ బస్సు యిక రాదని అబద్ధం నిర్ధారించుకొని వెంకటస్వామికి పూలరథం ద్వారా కబురు పంపింది. వెంకటస్వామి అలాంటి మంచి ఏకాంతం కోసమే ఎదురు చూస్తున్నాడు. కబురందుకొని గుట్టుచప్పుడు కాకుండా వచ్చి వాలాడు.

ఎడతెరిపిలేని వాన
విరామంలేని గాలి
తలుపు తీయవలసిన పనిలేని ఒంటరి జంటతనం
కామ కలాపంలో నేర్పరి అతను
రతికేళిలో రసానందలహరి ఆమె

వానజల్లు తెమ్మెర నగ్న శరీరాలను తడుపుతుండగా రెచ్చిన కామాన్ని ఇద్దరిదీ...

సంతాన కామేష్ఠి కోసం ఆమె తహ తహ.

కొత్త శరీరపు వైపు కవ్వింతల స్పర్శకోసం అతని ఆరాటం.

ఒకరిది సంతానేచ్ఛ
వేరొకరిది భోగేచ్ఛ

ఇద్దరి ఏకాంతాన్ని భంగపరుస్తూ పెద్ద పిడుగు హఠాత్తుగా పడి, యిద్దర్నీ భయ కంపితుల్ని చేసింది. క్షణకాలం ఒకరి కౌగిలినుండి వేరొకరు, విడి వడ్డారు. వెచ్చటి స్పర్శ తాలూకు పొర మధ్యను చలిగాలి తెర పాకింది.

పిడుగు పడిన వైపు ఇద్దరూ చూసి ఒకరు నొకరు అతుక్కుపోయారు. మరో క్షణం పడిన పిడుగు సృష్టించిన నిశ్శబ్దం చివరినుంచి సన్నగా అలికిడి వినిపించింది. మనిషి నీడ ఏదో కదిలినట్లు అబద్ధం ఉలిక్కి పడింది. వాన మబ్బులు కమ్మిన చీకటి రాత్రి పిడుగు కల్పించిన కాంతిలోంచి ఏదో ఆకారం నడిచిన భ్రాంతి ఆమెది. భయమో, భ్రాంతో తెల్చుకోలేని స్థితిలో ఆమె అయిష్టంగానే లేచి కిటికీ దగ్గరకు వచ్చి కళ్లు పెద్దవి చేసి బయటకు చూసింది.

వీధి గది కిటికీకి నాలుగు అడుగుల దూరంలోనే పశువుల పాక ఉంది. అక్కడ పాకలో గేదెలు, దూడలు కదిలిన ధ్వనిని, ఆ కదలికల మధ్య నీడను మనిషి అలికిడిగా భావించాననుకొని అబద్ధం గుండె దిటవు చేసుకొని వచ్చింది. అప్పటికి వెంకటస్వామి తన ఒంటి మీద బట్టలు సరిచేసుకొని, అక్కరలేకపోయినా గ్లాసెడు మంచినీళ్లు తాగి చుట్ట వెలిగించుకొని మంచంమీద కూర్చున్నాడు.

అబద్ధం కూడా చన్నీటితో ముఖం కడుక్కొని చెదిరిన జుట్టు సవరించుకొని, చీర మార్చుకొని వచ్చి వెంకటస్వామి దగ్గరగా హత్తుకుని కూర్చుంది.

వెంకటస్వామి చుట్ట రెండు దమ్ములు లాగి, ఆమె పెదాలకు బలవంతంగా అందించాడు.

''అడ్డపొగ వేయుగలవా?'' అడిగాడు వెంకటస్వామి చుట్ట పొగ పీలుస్తున్న అబద్ధంతో. ఆమె ఉక్కిరి బిక్కిరైంది.

''అడ్డపొగకేం కాని... ఈ అడ్డం దారులు ఎన్నాళ్లు... ఏదైనా ఆలోచించు'' అంది చుట్ట వెంకటస్వామికిచ్చేస్తూ.

''నిజమే, నువ్వో నేనో ఏదో ఒకటి చేయాలి'' వెంకటస్వామి చుట్ట చివరి మసిని దులుపుతూ అన్నాడు.

''నేనేం చేయుగలను?'' అంది అబద్ధం.

''అయితే నేనే చేస్తాన్లే, వాణ్ణి సఫా చేసేస్తా'' వెంకటస్వామి చుట్టపొగని బలంగా పీల్చాడు. ఆ సమయంలో చుట్ట నిప్పు ఎరుపు కాంతి అతని కళ్లల్లోకి ప్రతిఫలించి క్రూరంగా వెలిగింది. వెంకటస్వామి మనసులో మాట వినగానే అబద్ధం ఉలిక్కిపడింది. ఆమెకేం పాలుపోలేదు. భర్త మరణానికి తాను కారకురాలనని లోకం పసికడ్తే తన గతి ఏమిటి? ఇప్పటికే భర్తకు తన (రహస్యం) రంకు గురించి తెలిసినట్లు ఆమె పసికట్టింది. అయినా అతను గుంభనంగా ఉంటున్నాడు. అది ఎన్నాళ్లు సాగుతుంది. ఏదో ఒకనాడు అతను, బద్దలవక మానడు. కోపం వస్తే అతను రాక్షసుడే అవుతాడు. అటువంటి స్థితిలో వెంకటస్వామి చెప్పిన మాటే బాగుందని అనిపిస్తోంది. ఈ ఆలోచనలతో అబద్ధం మాట్లాడలేదు.

''ఏం భయపడుతున్నావా? పసుపు కుంకుమ పోతుందనుకొంటున్నావా? మారు మనువు వీాకు ఫర్వాలేదులే?'' వెంకటస్వామి, ఆమెకు కొత్త ఆశ, కొత్త ధైర్యం కలిగించాడు. అబద్ధం కొంత కుదుటపడింది. తన కొత్త ప్రియుడికి ఆ రాత్రికి ఆఖరు కౌగిలి యిచ్చి విరుజల్లు పడుతుండగానే పంపించివేసింది.

* * *

రాత్రి ఎంతసేపయిందో తెలీడంలేదు. కొంతసేపు తగ్గి వాన మరల ప్రారంభం

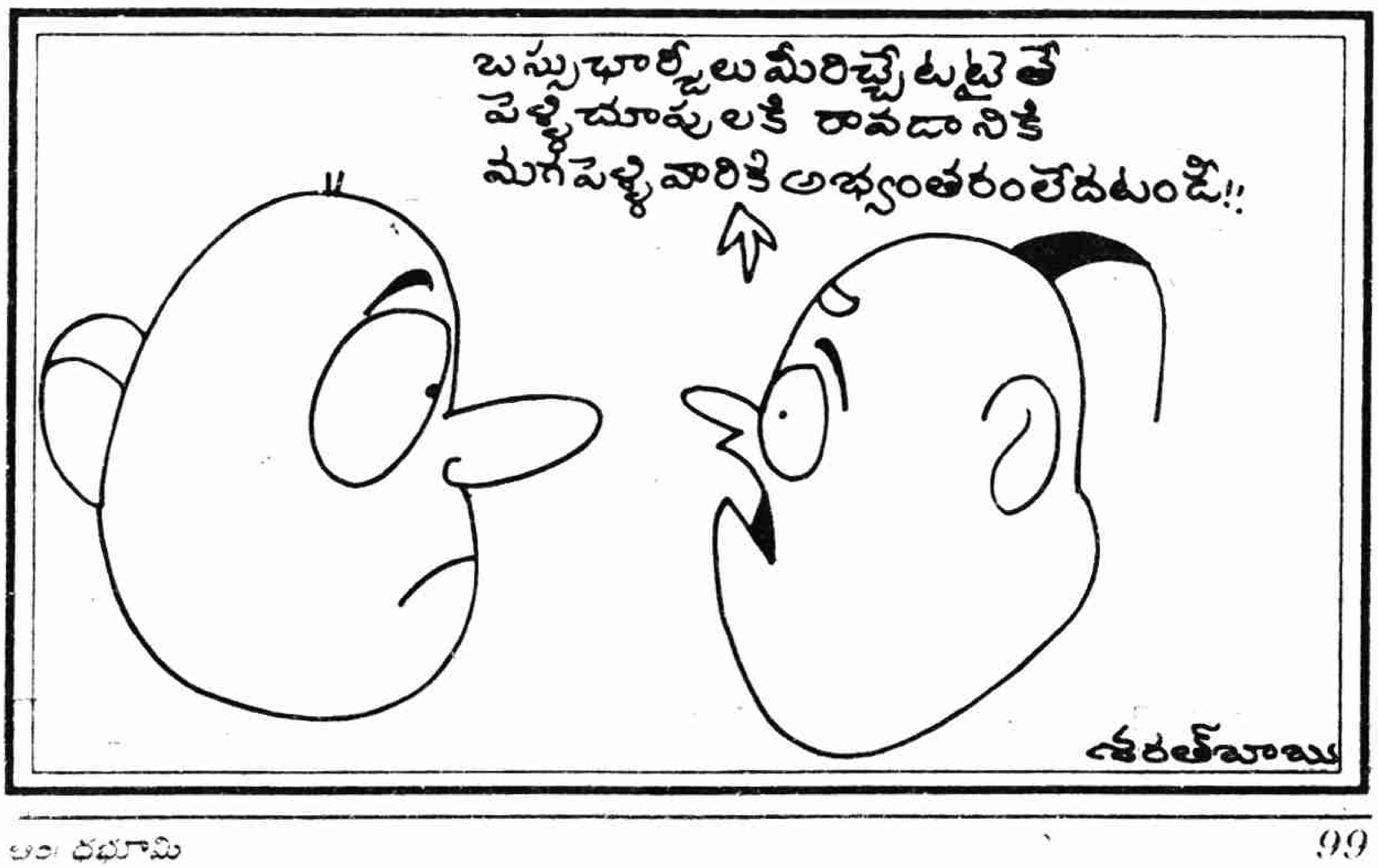

అయింది. వెంకటస్వామి ఉన్నంతసేపు ఏదో నీడ తనను ఆవరించి ఉన్నట్లు అబద్ధం అనుకొంది. అతను తన భర్తని 'చంపివేస్తానని' అని వెళ్లాక అతడిని నిలవరించాలని అనుకొని యింటి వీధి పెరడు గుమ్మం దగ్గరకు వచ్చింది. అప్పటికే వెంకటస్వామి వెళ్లిపోయాడు. తడిసిన తలను తుడుచుకుంటూ సన్నగా వెలుగుతున్న దీపం వైపు చూస్తున్న అబద్ధానికి ముక్కు చర్మం స్పందించి తుమ్ము వచ్చింది. తుమ్ము వచ్చిందంటే ఆమెకు జలుబు చేస్తుంది. జలుబు చేసిందంటే వారం పదిరోజులు వేధించుకొని తింటుంది.

ఆమె ముక్కు చీది మంచంమీద పడుకొనేలోగా వానకు తడిసి ముద్దై భర్త వచ్చాడు. తలుపు తట్టాడు. అబద్ధం కంగారుపడి అంతలోనే తమాయించుకొని తలుపుతీసింది.

మొగుడు లోపలకు వస్తూ చేతిసంచిలో ఉన్న పూలపొట్లం తీసి అబద్ధం చేతిలో పెట్టి ఆమె బుగ్గను తడి మీసాలతో ముద్దుపెట్టుకోబోయాడు. అబద్ధం అతనికి ఆ అవకాశం యివ్వకుండా తుమ్ము తుమ్మింది. ఆ తుమ్ములోంచి, నోటిలోంచి వచ్చిన గాలిలో పొగాకు వాసన రావడంతో భర్త, "ఏవే, మళ్లీ పొగాకు నములుతున్నావా? చుట్ట కాలుస్తున్నావా? పొక్కడవలన పిల్లలు పుట్టరంట. ఊ" అని తల తుడుచుకొని, బట్టలు మార్చుకొని మంచం మీద వాలాడు. అతడికి మంచం అనుకూలంగా లేదనిపించింది. ఎవరో పడుకున్న వదులుతనం అది. "ఏటే నిన్నే కదా మంచం బిగించాం. అప్పుడే పట్టే వదులైపోయిందేం" అని ప్రక్కనే పడుకొన్న అబద్ధం నునుపు పొట్టమీద నున్నగా రాశాడు. ఆమెకి భర్త చర్యలు కిట్టడం లేదు. రుచించడం లేదు. ఇది వరకైతే యిలాంటి వేళల్లో అబద్ధం ఒంటిమీద బట్టల్ని తీసేసి మొగుడ్ని ఉక్కిరిబిక్కిరి చేసి రెచ్చకొట్టేసి అతడి పురుషత్వాన్ని ఓడించేసేది. అలాంటిది వెంకటస్వామి ఒంటికి అలవాటుపడ్డాక మగాడిచేతిలో ఆడది ఎంత సుఖపడవచ్చునో ఆమెకు అర్థం అయింది. అందుకే మొగుడి ఒంటి పొడని ఆమె భరించలేకపోతుంది. ఆ మాట చెప్పలేక అబద్ధం భర్త తన పొట్టపై వేసిన చేతిని సుతారంగా తొలగిస్తూ సన్నగా తుమ్మింది.

"వానలో తడిశావేంటే, రొంప ముంచుకొచ్చింది. వానవేళ నువ్వు ఒంటరిగా వేగిపోతుంటావని నానా యాతన పడి వచ్చా. మోటు సామెత ఉందిలే. శోభనం రాత్రి అమ్మాయి బయటుందని" అని తనలో తను నవ్వుకొని అబద్ధాన్ని యిక ఏమీ చేయక పడుకొన్నాడు.

బయట ఎక్కడో పిడుగు పడింది.

* * *

ఆ రోజు పట్టిన ముసురు వారం రోజుల వరకు తెరపి యివ్వలేదు. రొంపతో ప్రారంభమైన అబద్ధం ఆరోగ్యం దెబ్బతిని జ్వరంలోకి దింపింది. ఆ జ్వరం సన్నిపాతం జ్వరం అని కోమల అన్నగారు పైడితల్లి చెప్పాడు. అతను ఆ చుట్టుప్రక్కల గ్రామాలలో ఆయుర్వేద వైద్యం చేస్తుంటాడు. ఎన్ని మందులు వాడినా

అబద్ధం బ్రతికి బయటపడే అవకాశం లేదని ఆమె ఒకటి రెండు రోజులకన్నా బ్రతకదని అతడు చెప్పేశాడు. అయినా నామమాత్రంగా మందు వాడుతున్నారు. ప్రాణం వున్నంతకాలం వైద్యం చేడం అనేది పరిపాటే కదా.

వెంకటస్వామితో అబద్ధం అక్రమ సంబంధం గురించి తెలిసిన వారందరూ ఆమెకు అలాంటి శాస్తి జరగాల్సిందే అని ఆనందించారు. ఆమె భర్త మంచితనం గురించి వారు పొగిడి అతడి దురదృష్టానికి బాధపడ్డారు. పైగా అతను ఆమెకి ఎంతో ఖర్చుపెట్టి వైద్యం చేయించడాన్ని కొందరు విమర్శించారు.

"నేనైతే నా పెళ్లాం అలాంటి పని చేస్తే గుడ్డలిప్పదీసి వూరేగించి కొరడాలతో కొట్టించి నరకి పోగులు పెట్టేవాడ్ని" అని ఒకరిద్దరు బాహాటంగానే అబద్ధం భర్త వినేటట్లు అన్నారు. అయినా అతను నవ్వి వూరుకున్నాడు. తప్పు తన విధిని అతను విరమించలేదు.

ఆరోగ్యంతో వున్న శరీరంతో ఆమె ఏదో తప్పులు చేసి ఉండవచ్చు. ఇప్పుడు శక్తులుడిగి, కోరికలుడిగి మరణ శయ్యపై ఉంది. అటువంటి సమయంలో భార్యకు తాను చేయవలసిన ఉపచారాలు, చిత్తశుద్ధితో చేయాలని అతను భావించాడు. అలాగే చేశాడు, చేస్తున్నాడు.

ఒకనాటి అర్ధరాత్రి వానపడుతున్న విషమ ఘడియ, అబద్ధం శ్వాసతీసుకోవడం కష్టమై యాతన పడుతోంది. మొగుడు ఆమె ప్రక్కన కూర్చుని అరచేతిని నిమురుతున్నాడు. దీపశిఖ గాలికి రెపరెపలాడుతోంది. అటువంటి నిశ్శబ్దం వేళ అబద్ధం నోరు విప్పింది.

"ఏవయ్యా, నే విన్నది నిజమేనా?" అడిగింది అబద్ధం మొగుడి కళ్లల్లోకి శూన్యంగా చూస్తూ.

"ఏవిటి? అతను నెమ్మదిగా అన్నాడు.

నీకూ కమలానికి అక్రమ సంబంధం

ఎ.సి.

మేనేజర్‌ని కాజువల్‌గా అడిగాడు సుబ్బారావు.
"మీ హోటల్‌లో ఎ.సి. ఎందుకు పెట్టారు?
"బిల్ ఇచ్చేటప్పుడు కష్టమర్స్‌కి చెమట పట్టకుండా వుండాలని..."

— ఖాజా అహ్మద్ (యుని)

ఉందని విన్నరోజున నేను నీతో పోట్లాడి రాద్ధాంతం చేశాను కదూ". అబద్ధం పశ్చాత్తాపంగా అంది.

"ఇప్పుడు అవన్నీ ఎందుకులే" అతను నిర్లిప్తంగా అన్నాడు.

"కాని... పిల్లలు పుట్టాలనే యావలో ఉన్నా నేను గోరింట పండిన పిల్లని బలి యివ్వాలని సాధువు చెప్తే జ్యోతిని చంపాలనుకొన్నానయ్యా".

అబద్ధం కళ్ల వెంట నీళ్లు వస్తున్నాయి.

"అబద్ధం", అతను ఆమె కళ్ల నీళ్లు తుడిచి సముదాయించాడు.

"ఇతరుల పిల్లల్ని ప్రేమించే నేను ఆ పిల్లల తల్లుల్ని ప్రేమించలేకపోయాను. అంతేకదయ్యా మంచి విత్తనాలు లేవని నిన్ను వదిలి, వెంకటస్వామితో... నీకు తెలిస్తే ఉంటుంది. నాకే ఈ జబ్బు వేసి ఉండకపోతే నేనూ అతనూ కలిసి నిన్ను చంపేసే వాళ్లం" అబద్ధం పలవరిస్తున్నట్లు చెబుతోంది.

అలాంటి మాటవిన్న ఏ భర్త అయినా మామూలు పరిస్థితుల్లో అయితే భార్య పీక పిసికి చంపివేసి ఉండేవాడు. కాని అబద్ధం మొగుడు అలాంటిదేం చేయలేదు. అవసాన దశలో ఉన్న ఆమె మాటలు వింటుండిపోయాడు. చావు పడకపై భార్య పలవరిస్తున్నట్లు ఆమె మనసుని విప్పి చెప్తున్నప్పుడు అతడు శిలా ప్రతిమవలె వింటున్నాడు.

"నేను చేసిన ఈ పాపాలను, ఈ నేరాలను నువ్వు క్షమిస్తావని నాకు తెలుసు. కాని అవి యేవీ నాకు శాంతి నివ్వవు" అబద్ధం తన చేతిని భర్త నుదుటిపై వేసి రాసింది.

"అవన్నీ మరచిపో, అలాంటి మాటలు ఎందుకిప్పుడు?" అన్నాడు అతను.

"ఏవయ్యా, నన్ను తిట్టు కొట్టు నా పాపాలకి ప్రాయశ్చిత్తం అవుతుంది. నా పాపాలన్నీ తుడిచిపెట్టుకొని పోయేలా ఏదైనా చేయి. అప్పుడే నాకు శాంతి" అబద్ధం వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తోంది. అతను ఏదీ మాట్లాడకుండా ఆమెనే చూస్తున్నాడు.

"నువ్వు దేవుడివయ్యా, నువ్వు నా గొంతు పిసికి చంపేస్తేనే నాకు శాంతి. లేకపోతే నాకు నరకయాతన తప్పదు. నేనెలాగూ చచ్చిపోతున్నాను. నా గొంతు పిసికేస్తే నువ్వు చంపేశావని తృప్తిగా పోతాను. నన్ను చంపేయి. నన్ను చంపేయి. నా ఆఖరు కోరిక తీర్చవా?" ఆమె వేగంగా అంటు వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తోంది.

ఈసారి అతను కాంతిహీనం అవుతున్న ఆమె కళ్లలోతుల్లోకి చూశాడు. ఆమె చూపు అంతా అతని ముఖంపైనే కేంద్రీకృతమై ఏదో అభ్యర్థిస్తున్నట్లుంది. అంతలోనే ఆమె రక్తం కక్కుకొని ఆయాసపడింది. అతని చేతుల్ని తన చేతులలో బిగించుకొని తన కోరిక తీర్చమని మౌనంగా చూసింది.

"అంటే నువ్వు శాంతిగా పోవాలంటే నేను ఏదో ఛండాలం మాట చెప్పాలంటావ్" అతను మంద్రస్వరంతో అన్నాడు.

"అవును" అన్నట్లు ఆమె తలవూపింది. 'అబద్ధం' నువ్వు నీ తప్పులన్నింటిని చెప్పేశావ్, నీ ఆఖరు కోరిక తీర్చడం నా వంతే. అంచేత నా పాపాన్ని చెప్పేస్తే సరిపోతుంది. నువ్వు చెప్పినవన్నీ

నాకు తెలుసు. జ్యోతిని బలి యివ్వాలనుకోవడం తప్పు'' అన్నాడతను.

ఆమెకు కొంచెం ఆయాసం తగ్గి ఓపిక వచ్చింది.

''ఎంత మంచివాడివి. ఇన్ని తెలిసి కూడా నువ్వు నన్ను సంతోషంగా ఎంతో బాగా చూశావ్. ఇప్పుడు కూడా అర్థం అయింది'' అందామె.

ఒక అర్థాల కోసం, ఒక [illegible] జాతిని, ఒక వ్యధావాదిని యింత చాలనగా చూసిన ఒక వ్యక్తి [illegible] మంచివాన్ని [illegible] గౌరవిస్తున్నట్లు ఆమె కళ్ళనుండి నీళ్ళు ధారాపాతంగా ప్రవహిస్తున్నాయి. అతనికి ఆమె అంతరంగం అర్థం అయింది.

''వసంతంతో నాకు ఏ విధమైన సంబంధం ఉందన్న మాట పచ్చిమాట కాదు. నిజం'' అతను అన్నమాటలకు ఆమె కళ్ళలో ఎంత కాంతి వెలిగింది.

''నిజం, నువ్వు పోయాక ఆమెను పెళ్ళిచేసుకోవాలనుకొన్నాను. అందుకే మధ్యాహ్నం యిచ్చిన మందులో కమలం అన్నవేత విషం కలిపించాను. నువ్వు చచ్చిపోయాక అతని చెల్లెల్ని మారు మనువు చేసుకోమని అతనే చెప్పాడు. అందుకే రం మందు యివ్వడానికి అంగీకరించాను. ఆ రోజు రాత్రి నేను వచ్చినప్పుడు వసంతం [illegible] ఉన్నది నేనే. [illegible] చెప్పాను. [illegible] నాకు తెలుసు. [illegible] నాదే పాపం. అయినా [illegible] నన్ను [illegible] కొట్టించాలనుకొన్నావ్. కాని నీ దగ్గర [illegible] నేను [illegible]. నన్ను నేను రక్షించుకోవడం కోసం నీకు విషం యిచ్చాను. వెంకటస్వామి చేసిన పాపానికి ప్రాయశ్చిత్తం ఏదో శిక్ష వేయాలనుకొంటున్నాను. నేను నీకు వేసిన శిక్ష చాలునా?''

అర్థం కళ్ళ తెరిచి చూస్తున్నాయి కాని అతని చేతిలోంచి ఆమె వేళ్ళు

ఔషధం

అమెరికా [illegible] పసిఫిక్ ప్రాంతంలో [illegible] 'యోగాయు' అనే చెట్టు నుండి తయారయ్యే [illegible] అనే ఔషధం స్త్రీల [illegible] వాడితే దివ్యౌషధంగా పనిచేస్తుందని కనుగొన్నారు. [illegible] రోగం [illegible] ఈ ఔషధం ప్రభావం వేయడం 5, 6 [illegible] ఉంటుంది!

— [illegible] శాస్త్రి

చల్లగా జారిపోయాయి. జవాబుకోసం అతను ఆమె శరీరాన్ని కుదిపాడు. కాని సమాధానం రాలేదు. ఆమెను పరీక్షగా చూశాడు. అతనికి అర్థమయింది. ఆమె మరణించింది.

అతను పిచ్చివాడివలె నేలమీద కూర్చుని చేతులలో తల యిముడ్చుకొని మౌనంగా విలపించాడు. ఏడుపుతో గుండె తేలిక పడింది.

కమలంతో తన పెళ్లి గురించిన అబద్ధం, విషప్రయోగం గురించిన అబద్ధం తన భార్యకే శాంతిని కలిగిస్తే 'అది పాదం' కాదనుకొన్నాడు. అప్రియమైన సత్యాలు చెప్పరాదని, ప్రియమైతే అసత్యం చెప్పవచ్చునని ఒకసారి పురాణం శాస్త్రులు చెప్పిన మాటలు అతనికి గుర్తుకువచ్చాయి.

పెద్ద పిడుగు ధ్వనితో పాటు బండగాలి చల్లగా వీచింది. ఆ గాలి తాకిడికి అక్కడి దీపం ఆరిపోయింది.

ఇంటా బయటా చీకటి. ●